

DIN CUPRINS:

pag. 2 **„Da, Tu mi-ai izbăvit sufletul de la moarte, ochii, din lacrimi...**

pag. 4 **Facerea de bine**

An XI, nr. 506 din 8 august 2010

DREPTUL LA VIAȚĂ

pastor Daniel Chereji

„Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate!”
(Apocalipsa 22:14)

Unul dintre drepturile fundamentale ale omului este dreptul la viață. Însă din păcate este vorba doar despre viața fizică deoarece dreptul la viața eternă a fost pierdut în grădina Edenului și mai apoi confirmat de natura proprie a fiecăruia dintre noi.

Scriptura spune răspicat că dreptul la pomul vieții și intrarea în cetatea eternă în prezența lui Dumnezeu nu este la îndemâna oricui, acest mare privilegiu fiind acordat celor care au hainele curate.

Spălarea hainelor este o metaforă care soarte în evidență necesitatea curățirii naturii noastre păcătoase cu care suntem „îmbrăcați” fiecare dintre noi.

Intuind oarecum că este o capodoperă în ruină, omul încercă prin diferite metode născocite de propria minte să se curețe.

Astfel că sunt notorii intențiile de spălare a hainelor păcatului prin religie, prin morală, prin filantropie și multe altele.

[Continuare pag. 2](#)

Însă spălarea „hainelor” păcatului nu se poate face în mai multe feluri ci într-unul singur.

Ne putem „spăla” eficient de natura păcătoasă îngrată în sângele lui Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu. „... și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat.” (1 Ioan 1:7)

Venirea lui Cristos pe pământ și îmbrăcarea unei naturi umane pe lângă cea divină, s-au făcut tocmai pentru a fi posibil ca El să sufere și să poată muri ca înlocuitor, ispășitor și izbăvitor al nostru.

Spălarea hainelor este invitația de a acționa prin credință și a ne pune toată încrederea în faptul că jertfa lui Cristos este singura în stare să rezolve curățirea noastră lăuntrică în așa fel încât în ochii lui Dumnezeu să putem fi priviți din nou ca ființe sfinte.

Această spălare în sângele lui Cristos curăță inima noastră de toată scursura

păcatului și ne face capabili prin Duhul Sfânt să putem rămâne curați pentru El.

Este nevoie să privim fiecare în noi înșine și să vedem că în ciuda eforturilor și soluțiilor omenești mizeria și urățenia păcatului este cuibărită în noi și că orice încercare de a scăpa de acesta prin propriile puteri este zadarnică.

După ce ne-am lămurit cum stau lucrurile cu noi înșine suntem invitați să privim la Cruce și să acceptăm chemarea lui Dumnezeu de a ne spăla în sângele Fiului Său.

Cine face acest pas al credinței acceptând să se așeze sub lucrarea harului lui Dumnezeu prin Cristos pentru tot restul vieții lui, este un om fericit nu doar pentru că a găsit soluția curățirii și a iertării ci și mai mult pentru că are dreptul la pomul vieții eterne și va intra triumfător pe porți în cetate.

“Da, Tu mi-ai izbăvit sufletul de la moarte, ochii, din lacrimi, și picioarele, de cădere”.

(Psalmi 116:8)

Când totul se năruia în jurul meu și mă zbăteam în durerea mea și în păcatele mele, mâna salvatoare a Domnului Isus m-a ridicat și a turnat balsam de vindecare peste rănilor sufletului meu. El a luat totul asupra Lui, toate păcatele mele și S-a jertfit ca eu să fiu mântuită, să am împăcare cu Dumnezeu Tatăl. Slăvit să fie Domnul pentru că mi-a făcut mult bine.

Odată intrată în familia lui Dumnezeu, dorința mea ca și copil al Său este să fac binele spre slava Lui. Nu este greu deloc acest lucru, deoarece știu că tot ce am este în mâna Sa. Știu că mă pot ruga pentru cel aflat în nevoie, pentru cel bolnav și pentru cel necăjit. Și rugăciunea este tot o facere de bine, încă chiar una foarte mare.

Mai știu că, atunci la început, când nu știam nici să mă rog, am avut biserica de partea mea, și frații, mânați de Duhul lui Dumnezeu, m-au purtat pe brațe de rugăciune înaintea Tatălui ceresc, prin Domnul nostru Isus Cristos. Pentru toate acestea dau slavă lui Dumnezeu și știu că facerea lor de bine va fi răsplătită de El în cer, iar numele noastre sunt scrise acolo.

Chiar și financiar vorbind, știu că puținelul meu, alături de puținelul unui alt frate și al altora, se înmulțește mai mult pentru o lucrare spre slava Domnului, căci voia Lui este facerea de bine și stăruința în ea. Iar noi, “Să nu obosem în facerea binelui; căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.” (Galateni 6:9)

Elena Negrean

Pentru că nu este în stare să creeze nimic, Diavolul trebuie să se mulțumească cu a perverti creația lui Dumnezeu. Atunci când încolțește un bob de grâu, el se grăbește să-și arunce alături neghina.

Dumnezeu a creat bunătatea, și, pentru că nu putea nicidecum să se astâmpere și trebuia să facă și el ceva, Diavolul și-a însușit răutatea ca tot ce nu era bunătate. A nu face voia lui Dumnezeu ("cea bună"), înseamnă a face voia Diavolului (cea rea). A nu sluji unui stăpân, înseamnă a sluji celuilalt. Și cel pe care îl slujești îți va da simbria.

Diavolul este foarte îngrijorat. Cred că atunci când își face calculele îi iese întotdeauna lipsă. Iadul este atât de mare și spre el merge o cale atât de largă, încât îi e teamă ca nu va găsi destui locatari pentru fiecare apartament "călduros". În mod sigur, răutatea nu este de ajuns; trebuie să mai câștige puțin teren; nu se poate mulțumi doar cu aceia care îi aleg de bunăvoie calea. Trebuie să îi înșele cumva pe oamenii care, crezând că aleg binele, să aleagă

răul; crezându-se buni, să fie totuși răi; crezând că au dreptul la fericire, să o piardă printre degete. Cred că pentru astfel de oameni va fi cel mai dureros în ziua când vor descoperi că au alergat în van. Ei sunt asemenea călătorilor prin pustiu, cărora li se pare că au în față o oază, dar, atunci când ajung în locul respectiv, găsesc același nisip cenușiu și iluzia se spulberă. Este vorba despre acei oameni cărora Diavolul le șoptește suav la ureche: "Tu ești un om bun, trăind astfel, cu siguranță vei ajunge în rai. Tu nu ai păcate mari." Biblia ne spune despre ei că "se înșală singuri".

Ei dau din belșug izmă și mărar, dar esențialul rămâne neîmplinit. Ei întrebă "Ce trebuie să fac ca să moștenesc viața veșnică?" (Nu am făcut oare de ajuns? Fără doar și poate sunt un om bun), iar Domnul Isus le răspunde asemenea Martei: "Un singur lucru trebuiește". Oare vor pleca ei întristați pentru că au multe bogății, pentru că efortul lor nu a fost apreciat și nu vor să creadă că tot ce au făcut este degeaba? Ei se cred îmbrăcați elegant și totuși umblă în zdrențe: "toate faptele noastre bune sunt ca o haină mănjită" (Isaia 64:6)

Vlad Nechita

Pe malurile Iordanului, am privit apa proaspătă și dulce care se revărsă continuu în Marea Moartă și care rămâne moartă pentru că ea oprește această apă vie, fără să-i dea drumul mai departe. Același lucru se întâmplă și cu bisericile moarte, cu creștinii morți, pentru că aceștia păstrează pentru ei apa vie pe care o dă Isus. Nu fiți asemenea Mării Moarte. Faceți parte și altora din binecu-

vântările pe care le-ați primit. Întrebuințați darurile voastre, învățătura voastră serviciului pentru Cristos; atunci veți primi binecuvântări totdeauna mai mari. Eu am făcut experiența că dacă am făcut ceva pentru Cristos, am primit în schimb de o mie de ori mai mult. Fiți gata să lucrați pentru Mântuitorul vostru și să ajutați pe aproapele vostru."

Sadhu Sundar Singh

Facerea de bine

Căutând în Biblie versete despre facerea de bine, am găsit și în Galateni și în 1 Tesaloniceni îndemnul lui Pavel: „Să nu oboșim în facerea binelui...” Oare Pavel se referea la o oboseală fizică sau era ceva mult mai profund? Am înțeles adevăratul sens al acestei „oboseli” săptămăna aceasta.

Am primit un telefon de la sora Rozica Rus, cu rugămintea să merg să-i pun o branulă lui Vasilică, ca să putem să-i facem tratamentul mai ușor. Eram de serviciu pe noapte, afară era o căldură înăbușitoare, eu eram oboșită, dar am acceptat să merg. Îl văzusem pe Vasilică și atunci după accident, când trupul îi era ținut la pat, ars de febră și topit de boală, iar doctorii nu-i dădeau nicio șansă să-și revină. L-am văzut și mai târziu când îi era puțin mai bine, dar acum am văzut o mamă care nu a oboșit să lupte pentru copilul ei, și un Vasilică total schimbat, care se ridică de pe pat, umblă cu cadrul pe picioarele lui, se prinde cu mâinile de spaliere și urcă până sus, stă în șezut pe pat, se uită la tele-

vizor și râde, îi răspunde mamei lui când aceasta îl întreabă: „Mă iubești, Vasilică?” și el îi răspunde: „Da!”. „Îl iubești pe Domnul Isus?” și el zice: „Da!”

Am fost impresionată până la lacrimi, pentru că am văzut întradevăr minunile unui Dumnezeu care nu obosește, adică nu încetează să facă bine oamenilor, și mai ales celor ce-și pun pe deplin nădejdea în ajutorul Lui. Am înțeles că sensul cuvintelor „să nu oboșim...” este să nu încetăm niciodată în a face bine tuturor, dar mai ales fraților în credință. Așa ne îndeamnă și apostolul Pavel în Galateni 6:10: „Așadar, cât avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință.” Dumnezeu să ne ajute la aceasta.

Emă Pop

Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro
E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Tipar: Tipografia NTD Baia Mare
bd. Traian nr. 20/42, tel./fax: 0262-222064

Publicitate

■ Închiriez apartament cu două camere, str. Aviatorilor nr. 3A. Informații: Petrar Emilia, tel: 0745-209.765.

ANUNȚURI

Joi - ora 18 Serviciu de închinare
Duminică - ora 9.30 Catichează (pregătire pentru botez)
Duminică - ora 10 și 17 Serviciu de închinare